

Աղբ տիշի, ր. (= աղբու.) աղբ-
բիտ. 2. Ժանիտ. dent molaire; 2.
croc, défense.

Աղբոյ, ր. պարէն. պաշար. pro-
vision, vivres.

Աղբոյլանմադ, ր. շահել զիտան.
հայտնել շէտ հասնի. gagner sa
vie, chercher son pain, avoir de
quoi vivre.

Աղբոյլանաբրմադ, ր. սնանոյ-
նել. entretenir qn.

Աղբթմադ, ր. թէրել. խառնել.
pervertir.

Եօլ. — Բաշարել. ըրա պարտաւիտ
անել. s'égarer, se fourvoyer.

Աղբը, ր. Ժանիտ. ayant des
crocs, des défenses.

Աղբս, ր. տե՛ս Աղս:

Աղի, ր. լիւրջիտ. qui souffre,
lésé.

Աղիզ, ր. ար. ել. իրազ, ա՛իզ-
զա, ա՛իզզէ(թ), յ+. աղիզէ, ի՞՞.
բայնապիտ. պարտաւիտան. 2. սն-
բիտ. 3. Բիտարիտ. հաբ. 4. սարբ-
rare, précieux; 2. cher, chéri; 3.
glorieux, puissant, grand; 4.
saint.

Աղիմ, ր. ընթ. որ դնի ի ժոյ.
յեւն ի քորտ արանի. որ շա-
նաւի. qui forme un projet, qui
entreprend qc.; qui entreprend
un voyage, qui part.

— օլ. երեւալ. յադի անանել.
partir, se mettre en route, s'a-
cheminer vers...

Աղիմ, ր. առ. որ յարնի ի վերայ
հասարակութեմ. ինչապի դիմ-
գրա. qui attaque avec résolu-
tion, ennemi résolu.

Աղիմ, ր. ել. իրզամ, աւզամա,
յ+. Բիտ. հայտնալ. քառաւոր. անապի.
իտրեար. grand, illustre, magni-
fique, immense, important.

— Իւշ-շան. Բիտարտ. glorieux.

Աղիմե(թ), ր. ել. աղաիմ, յ+.
հասարակութեմ ժոյ. Բիտ. Խոր-
հասար. յեւնարիտան. պարտա-
րանիտան. 2. Խորտառն քորտոյ.
3. շա. Իրի. 4. Խառարանտ. 5.
պարտաւիտան. constance, fermeté
dans sa résolution; projet, en-
treprise, préparation; 2. mise à
exécution d'une résolution fer-

me; 3. départ, acheminement; 4.
enchantement; 5. précepte.

— էթ. Խառալ. շա. Բիտ. Բի-
տարտարեմ Բիտար. partir, en-
treprendre un voyage, se
rendre, se diriger vers...

Աղիմե(թ), ր. ել. աղաիմ, յ+.
Բիտարտ. Բիտարտ. accident grave.

Աղիպ, ր. սարբի. célibataire.

Աղիթ, ր. ընթ. որ սնանի դնի
վարտաւիտան. քորտոյ. qui ac-
cepte les excuses de qn.

Աղիթ, ր. առ. Բիտարտան. անհ-
նարիտ. difficile, impossible.

Աղիթաւ, ր. Բիտարտան. շա. շա-
րիտ. vexé, molesté, offensé, ou-
tragé.

— էթ. Բիտ. Բիտ. faire mal à
qn., molester, vexer.

Աղիթաւիթ, ր. ինչոյ. Բիտար-
Աղիթաւիթ, ր. ինչոյ. affliction,
peine, chagrin.

Աղիֆ, ր. Բիտարտան. qui joue
d'un instrument de musique.

Աղլ, ր. հանել, ընիտալ յի-
տանութեան. destituer qn.; desti-
tution.

— օլ. օլաւմ. անանել յիտանա-
նիտ. être destitué.

Աղս, ր. յ+. զըլ, ել.

Աղսալ, ր. յ+. զըլ, ել.

Աղսաֆ, ր. յ+. զըլֆ, ել.

Աղսեմ, ր. Բիտարտան. 2. շա-
քոյ. plus obscur; 2. plus injus-
te, plus grand oppresseur.

Աղըզ, ր. սակաւութեան. petite
quantité, peu, petit nombre.

Աղիլն. ... Բիտ. Աղիլն. ...

Աղճա, ր. յ+. (աղճաթ, ել.)
աղճալիտ. les sacrifices.

Եկզիթ — (գորպան պայրամը
կիւնիւ.) ր. անաղճալիտ. jour des
sacrifices.

Աղճեթ, ր. յայտնապիտ. պայտ-
ապիտ. plus clair, plus évident,
plus apparent.

Աղալմադ, ր. քորտել. Բիտ. Բի-
se brouiller, se boudier, vivre
mal ensemble, se disputer, se
battre.

Աղըն, ր. (աղիլն, ր.) Բիտարտան.
2. Բիտարտան. égaré; 2. enragé, fu-
rieux.